

ütles: „See on üks komeet ehk sabaga täht, ja ei tähenda mingisugust sõda.“ — „Ah, see on komet?“ ütles esimene immetes pannes. „Mis kometit ta siis teeb? Ma olen kuulnud, et linnas ikka kometi tegijad olla, ja nüüd on maal ka näha!“ — „M'ul on praegu tallis üks komeet ehk sabaga täht“, vastas teine. „Eks too teda siia, et ma ka seda kometit näha saaks,“ küsis esimene. Külamees tõi oma ruuna tallist wälja ja ütles: „Vaata, kas 'pole suurem ja ilusam saba kui sellel, mis taewas paistab?“ Kuunlõdi takka üles — ja mees langes maha ning ütles: „Sina ka oma kometi tüliga!“ — „Ei!“ vastas ruuna peremees, „kust ta siis kometi tükk on? Ta on ju terve komeet isi!“

Kaks wana tüdrukud läksiwad kord ühe kaardimoori juure, temalt täädust saama, kas n'ad mitte ometige ükskord mehele ei peaks saama? Kaardimoor pani kaardid wälja, waatas natukene aega ja ütles siis mehele mineja himulistele: „Teie ei saa mitte enne mehele,

fui ühe poisimehe aset ilma tema nägemata ümber pöörda saate.“ See oli ka kord mehe himuliste tüdrukutele õnneks läinud, seda teha. Aga kaardimoori ettekuulutus jäi siiski waleks.

Kord palkas üks peenes riides kelm wara hommikul kellu 3 ael kaks tõdmeest enesele, kes teda mitte ei tunnud, ja lubas neile hääd pääwa palka anda. Meestele, kes just tõdd otsiswad, oli see kui taewast antud õnn, ja tegiwad kauba ära. Kelm wiis neid ühe kiwi katusega maea juure ja ütles, et ta tahta kiwid päält maha wõtta lasta ja papi (paberi) katust asemele panna. Käskis aga mehi ka hästi tasakeste neid ära wõtta, et mitte mõni katki ei läheks, sest ta tahta neid ära müüa, läks siis isi minema selle lubamisega, et ta warsti jälle tagasi tulla. Mehed, kes teda majaperemehe arwasiwat olewat ja midagi paha ei täadnud mõtelda, hakkasiwad ka koha tubliste tõdle. Kui maea omanik üles ärkas ja seda kobinat kuulis, tuli ta koha wälja ja nägi omaks ehmatuseks kaunis hulk katust juba